

Ministerul Finanțelor Publice
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Teleorman

Str. Dunării nr. 188
Alexandria, Teleorman
Tel : +0247 312 788
Fax : +0247 421 178
e-mail: ALTRJUDX01@mfinante.ro

DECIZIA

Nr. 200 din 25.09.2012

Privind: soluționarea contestației formulate de SC ..... SRL cu sediul social în comuna ....., județul Teleorman, cerere înregistrată la DGFP Teleorman sub nr. ..../.....2012.

Prin cererea nr. ..../.....2012, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Teleorman sub nr. ..../.....2012, **SC ..... SRL** cu sediul social în comuna ....., județul Teleorman a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr. ..../.....2012, sinteza Raportului de inspecție fiscală nr. ..../.....2012.

Deoarece contestația a fost depusă direct la organul de soluționare, acesta prevalându-se de prevederile pct. 3.1-3.7 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, a transmis contestația organului care a încheiat actul atacat, respectiv AIF Teleorman, solicitându-i prin Adresa nr. ..../.....2012, să constituie dosarul cauzei, să verifice îndeplinirea condițiilor procedurale și să întocmească referatul motivat cu propunerile de soluționare.

Reprezentantii AIF Teleorman au dat curs acestei solicitări prin Adresa nr. ..../.....2012, careia i-au anexat referatul motivat.

Obiectul cererii contestatoarei îl constituie suma în cuantum total de ..... lei constituită din:

- ..... lei – TVA stabilită suplimentar de plată;
- ..... lei – majorări de întârziere aferente TVA;
- ..... lei – penalități de întârziere aferente TVA.

Contestația întrunește condițiile procedurale obligatorii reglementate de legiuitor la art. 207 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată (M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește respectarea termenului legal de depunere a contestației (30 zile).

Întrucât și celelalte condiții procedurale reglementate de O.G. nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au fost îndeplinite, respectiv art. 205, art. 206 și art. 208, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman este competentă să se pronunțe asupra cauzei.

I. SC ..... SRL – ..... a contestat Decizia de impunere nr. FTR ...../.....2012, sinteza Raportului de inspecție fiscală nr. FTR. ..../.....2012, solicitand anularea acestora pentru următoarele considerente:

1. Organul de control nu a respectat urmatoarele:

a) prevederile art. 141 paragraful 2 litera e) din Legea nr. 571/2003 republicata prin care se legifereaza ca arenda este o operatie economica scutita de plata TVA.

-b) nu se respecta prevederea art. 126 aliniatul 1 litera a) din Legea nr. 571/2003 care statueaza ca pentru ca o operatie sa fie taxabila(TVA) trebuie sa indeplineasca in mod necesar conditia ca aceasta sa fie efectuata cu plata, ceea ce nu este cazul la arenda.

-c) refuzul organelor de control de a lua in considerare Sentintele Civile cu numarul:

- ...../.....2005 – dosar ...../CA/2004

- ...../.....2006 – dosar ...../...../CAF/2006

- ...../.....2008 – dosar ...../...../2008 date in aceiasi cauza si intre aceiasi parteneri.

-d) organul de control nu tine seama de faptul ca aceasta operatiune de arendare se face in baza unui contract care constituie o "conventie scrisa prin care doua sau mai multe parti se obliga reciproc la ceva de natura materiala" sau este "invoiala intre doua sau mai multe persoane din care decurg anumite drepturi si obligatii" asa cum sunt definite in dictionare. Conform art. 1836 si 1838 din Legea 287/2009 acest contract se mai numeste si de arenda deoarece se refera la terenuri cu destinatie agricola.

Plata arendeii reprezinta o cheltuiala pentru arendas fapt necontestat de echipa de control. Numai instrainarea de bunuri sau lucruri proprii care constituie un venit pot fi catalogate ca purtatoare de TVA.

Conform contractului de arenda, fructele obtinute de pe terenurile proprietarului (arendator) ca rezultat al activitatii comune se impart conform intelegerii contractuale, aceasta neputand fi asimilata vanzarii sau schimbului reciproc de bunuri.

Niciuna din parti nu este proprietarul deplin al fructelor obtinute din aceasta conlucrare acestea se impart conform intelegerii contractuale si nu se vand, nu se factureaza.

In consecinta petenta sustine faptul ca nu se poate calcula TVA-ul neavand baza legala de calcul si nu reprezinta o instrainare de bunuri intre arendas si arendator.

-e) organul de control invoca pentru motivarea actului de control in mod nejustificat urmatoarele temeieri de drept:

1) Legea 571/2003 art. 128 aliniatul 1:

Arenda nu este o livrare de bunuri deoarece niciuna din partile contractante nu este proprietar pe intreaga cantitate de fructe obtinute. Din aceasta cauza niciunul din parteneri nu se poate pretinde proprietar pe intregul profit al acestei afaceri si deci nu poate sa instaineze partea ce nu i se cuvine.

2) Legea 571/2003 art. 128 aliniatul 5;

Acest aliniat se refera la distribuirea de bunuri de catre o persoana impozabila catre asociatii sau actionarii sai. Pentru a fi actionar sau asociat trebuie sa ai o legatura patrimoniala in baza unei forme de asociere legal constituita si nu poate fi aplicat contractului de arenda.

3) Legea 571/2003 art. 130:

Acest articol reglementeaza livrari reciproce de bunuri. In cadrul contractului de arenda, arendatorul nu cedeaza proprietatea sa asupra terenului si nici arendasul nu cedeaza mijloacele fixe si tehnologia de lucru necesare in aceasta invoiala. Urmeaza ca fructele obtinute sa se imparta asa cum s-au inteles. De aceea nici aceasta prevedere nu se poate aplica arendeii.

4) Legea 571/2003 art. 134 aliniatul 1:

Aceasta prevedere legala stabileste faptul generator si exigibilitatea TV A .

Aceasta activitate de arendare ce se desfasoara in baza contractului de arendare fiind scutiata de plata TVA nu isi gaseste aplicabilitatea in acest caz.

5) Legea nr. 571/2003 art. 137 aliniatul 1 litera e):

Acest articol stabileste baza de ipozitare pentru livrari de bunuri si prestari de servicii efectuate in interiorul tarii.

In cazul arendei nefacandu-se schimburi de marfuri si nici prestarii de servicii intre arendator si arendas nu se poate stabili o baza de impozitare pentru ca nu se stabileste pentru aceasta activitate un pret materila al bunurilor puse la dispozitia celor doi parteneri, allucararilor facute, sau o valoare a terenului arendat.

6) HG nr. 44/2004 aliniatul 1 litera b) punctul 8:

Aceasta reglementare stabileste ca atunci cand se incadreaza in prevederile art. 130 din Legea 571/2003 una din activitatile economice ori care ar fi ele, aceasta se cuantifica ca o prestare de servicii.

Nici aceasta prevedere nu se poate aplica arendei(sustine contestatoarea).

Pe de alta parte fapta economica numita arenda, potrivit art. 141 aliniatul 2 litera e) din CF, arendarea oricum ar fi incadrata in art. 128, 130, 134, 137 este o operatiune scutita de plata TVA in mod expres.

Afirmatia ca arenda este purtatoare de TVA, facuta de echipa de control nu este reala, dovedeste si prevederea art.141 aliniatul 3 din Legea 571/2003 "orice persoana e) si f) in conditiile stabilite de norme impozabila poate opta pentru taxarea operatiunilor prevazute la art.141 aliniatul 2 litera".

Prin aceasta prevedere expresa a legii se vede clar ca plata TVA la arenada se poate institui numai la cererea uneia din partile semnatare a contractului de arenda si apoi se poate opera calcula si taxa.

Concluzia, petenta cere sa se judece acesta cauza tinand cont de art 13 din OG92/2003 si sa se declare ca, calculul si plata TVA pentru arenda nu este legala, deoarece pentru arenda nu se plateste TVA in baza art.141 paragraful2 aliniatul e) care declara arenda scutita de plata TVA.

De asemenea roaga sa se tina cont de sentintele civile anterioare (anexa) pe care societatea le-a obtinut cu aceiasi cauza cu acelasi subiect si cu aceiasi institutie.

Fata de cele de mai sus roaga sa se dispuna anulara Raportului de Inspectie Fiscala cu numarul F-TR ...../.....2012 si a Deciziei de Imputare inregistrata la numarul FTR ...../.....2012 ca fiind nelegale si neconforme cu legislatia in vigoare si a practici judiciare.

In cazul neadmiterii anularii Deciziei de Imputare, roaga sa se amane executarea acesteia pana la solutionarea cauzei de catre instantele-judecatoresti.

In acest sens mentioneaza faptul ca societatea nu are in cont suma necesara pentru plata acestor imputatii, iar sumele ce se vor incasa din vanzarea productiei viitoare sunt deja angajate pentru plata unor materii si materiale strict necesare procesului tehnologic pentru productia anului 2011-2012.

Anexeaza prezentei copii xerox dupa urmatoarelor acte:

- Raport Inspectiei Fiscale;
- Decizie de Impunere;
- Setintele Civile cu nr. ....; .....; .....

II. Din Raportului de inspectie fiscală nr. FTR ...../.....2012, sintetizat în Decizia de impunere nr. FTR ...../.....2012 întocmite de organele de inspectie fiscala, se rețin următoarele:

Perioada supusa inspectiei fiscale: .....2008 – 2011

Baza legala: Titlul VI din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si HG nr. 44/2004 pentru aprobarea normelor de aplicare a Legii nr. 571/2003.

TVA colectata: - se determina conform art.137-140 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, privind baza de impunere si cotele de impozitare.

In urma inspectiei fiscale efectuate , s-au constat urmatoarele:

Pe perioada verificata, SC ..... SRL a evidentiat plata in natura a arendatorilor, in baza borderourilor cu semnatura de primire, fara sa evidentieze TVA colectata.

Asa cum rezulta din prevederile art. 130 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si ale pct.8 (l) lit.a si b din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 " in sfera de cuprindere a taxei pe valoare adaugata intra si operatiunile care includ orice livrari de bunuri/prestari de servicii a caror plata se realizeaza printr-o alta livrare/prestare, cum ar fi plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendeii, care constituie prestare de servicii".

Ca urmare a verificarii, in timpul inspectiei fiscale, s-a constatat ca SC ..... SRL a platit in natura arendatorilor, produse agricole in valoare de ..... lei si s-a stabilit o diferenta de TVA aferent in suma de ..... lei, astfel:

- pentru anul 2008, in luna septembrie , conform borderoului cu semnatura de primire ale membrilor arendatori, s-au acordat 230.220 kg de grau, la un pret de ..... lei/kg, rezultand o valoare de ..... lei, pentru care in timpul inspectiei fiscale s-a determinat TVA de plata, in suma de ..... lei, astfel: ..... lei x 19% = ... lei.

- pentru anul 2009, in luna octombrie , conform borderoului cu semnatura de primire ale membrilor arendatori, s-au acordat 232.776 kg de grau, la un pret de ..... lei/kg, rezultand o valoare de ..... lei, pentru care in timpul inspectiei fiscale s-a determinat TVA de plata, in suma de ..... lei, astfel: ..... lei x 19% = ... lei.

- pentru anul 2010, in luna septembrie, conform borderoului cu semnatura de primire ale membrilor arendatori, s-au acordat 212.538 kg de grau, la un pret de ..... lei/kg, rezultand o valoare de ..... lei, pentru care in timpul inspectiei fiscale s-a determinat TVA de plata, in suma de ..... lei, astfel: ..... lei x 24% = ... lei

- pentru anul 2011, in luna octombrie , conform borderoului cu semnatura de primire ale membrilor arendatori, s-au acordat 219.115 kg de grau, la un pret de ..... lei/kg, rezultand o valoare de ..... lei, pentru care in timpul inspectiei fiscale s-a determinat TVA de plata, in suma de ..... lei, astfel: ..... lei x 24% = ... lei

Notele contabile prin care s-au evidentiat drepturile de arenda se regasesc in anexa nr.3

In timpul inspectiei fiscale s-a majorat baza impozabila privind TVA colectata cu suma de ..... lei, stabilindu-se o diferenta TVA colectata in suma de ..... lei;

Diferenta TVA de plata in suma de ..... lei diminueaza soldul solicitat la rambursare in suma de ..... lei, ramanand de plata TVA in suma de ..... lei.

In timpul inspectiei fiscale , s-a luat Nota explicativa administratorului societatii, dl. ...., in legatura cu colectarea TVA la operatiunea de plata in natura a produselor agricole, anexa nr.4.

Domnul ..... afirma ca, operatiunea de arendare constituie pentru societate o cheltuiala a carei plata s-a efectuat conform contractului de arenda . La intrebarea daca prin acordarea produselor agricole catre arendatori s-a realizat transferul dreptului de proprietate din patrimoniul societatii catre arendatori, dl. .... raspunde ca nu s-a realizat intrucat "aceste drepturi rezulta din intelegerea contractuala si nu se vand intre contractanti"

La urmatoarea intrebare , referitor la existenta produselor in stoc dupa operatiunea de acordare a produselor agricole(grau), dl. .... afirma ca "produsele agricole nu mai sant la cel care plateste" deci indirect a recunoscut ca s-a efectuat transferul dreptului de proprietate de la societate la membrii arendatori.

In Legea arendei nr. 16/1994, cu modificarile si completarile ulterioare in vigoare la data platilor de arenda, la art. 2, arendarea este definite astfel:

" Prin arendare se intelege contractul incheiat intre proprietar, uzufructuar sau alt detinator legal de bunuri agricole si arendas, cu privire la exploatarea bunurilor agricole, pe o durata determinata si la un pret stabilite de parti."

De asemenea in, art 1777 din, Legea nr. 287/2009, Codul Civil, contractul de arendare fiind un contract de locatiune, se prevede :

"Locatiunea este contractul prin care o parte, numita locator, se obliga sa asigure celeilalte parti, numite locatar, folosinta unui bun pentru o anumita perioada, in schimbul unui pret, denumit chirie".

Prin urmare, concluziuneaza organele de inspectie fiscala, contribuabilul nu a colectat TVA in suma de .... lei aferenta arendeii in natura, incalcind prevederile art. 128 alin.1 si alin. 5, art 130, art.134(1) si art.137,alin(1), litera e din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare si pct. 8 alin. 1 lit. b din HG nr..44/2004.

Pentru neplata, la termenele legale, a TVA, in suma de .... lei, in timpul inspectiei fiseale s-au calculat majorari de intirziere, conform art.120 alin.7 din OG 39/2010 de modificare si completare a OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, in suma de .... lei(anexa nr.2).

Deasemenea, pentru neachitarea la termenele legale a TVA, in suma de .... lei, in timpul inspectiei fiscale s-au calculat penalitati de intirziere, in baza art.120>1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala replblicata, cu modificarile si completarile ulterioare, in suma de .... lei(anexa nr.2).

III. Organele de revizuire având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de petent în susținerea contestației, susținerile organelor de inspectie fiscala, actele normative în vigoare la data producerii fenomenului economic, rețin urmatoarele:

SC ..... SRL are sediul social in comuna ....., judetul Teleorman, si se identifica prin CUI RO ....., RC J34/...../1991, fiind reprezentata de D-I ....., care detine functia de administrator.

1. In ceea ce priveste TVA stabilita suplimentar de plata la nivelul sumei de ..... lei.

Cauza supusă soluționarii D.G.F.P. Teleorman este de a stabili legalitatea măsurilor organelor de inspecție fiscală care au dispus petiționării colectarea taxei pe valoarea adaugată, aferentă produselor acordate arendatorilor în perioada 2008-2011, în condițiile în care autoarea cererii consideră operațiunea în cauză drept neimpozabilă.

În fapt, aferent perioadei 2008-2011, perioada supusă inspectiei fiscale, petenta a acordat arendatorilor produse rezultate din exploatarea terenurilor acestora, în schimbul dreptului de folosință, fără a inregistra T.V.A. colectată aferentă plății în natură a arendeii.

Organele de soluționare in fundamentarea soluției ce urmează a fi adoptată au avut in vedere faptul că ***arenda în agricultură*** reprezintă darea în folosință și posesiune, pe

baza de contract, pe o perioada concretă de timp, cu plată, a terenurilor și a altor bunuri agricole.

Subiectii contractului de arendă sunt:

1. **arendatorul** - persoană fizică (individ) sau persoană juridică (organizație, întreprindere) care este proprietarul legal sau alt posesor legal al bunurilor agricole transmise în arendă.

2. **arendașul** - persoana fizică și/sau persoana juridică, cu domiciliul (sediul) în România, care ia în arendă bunuri agricole. Cel care are obligația legală să achite impozitele către stat este arendașul, dacă prin contract nu se prevede altfel, în cazul nostru SC ..... SRL.

În sensul celor prezentate organele de soluționare au reținut că SC ..... SRL, în calitate sa de arendaș are doar dreptul de exploatare a terenurilor, nedetinând calitatea de proprietar al acestora, contractul de arendare nefiind translativ de proprietate, arendașii efectuând o prestare de servicii constând în arendarea terenului, iar arendașul (petenta în cazul nostru), efectuând o livrare de bunuri către arendașii, în contul obligației de plată, ca urmare a prestării de servicii efectuate de acesta.

De asemenea au mai reținut că arendașii, în calitate lor de proprietari, pe întreaga durată a contractelor au pierdut dreptul de folosință asupra terenurilor.

Pentru considerentele menționate, organele de revizuire rețin faptul că agentul economic avea obligația să colecteze taxa pe valoarea adăugată aferentă plății în natură a arende, la nivelul sumei de ..... lei.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în care se precizează:

*Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, (MO nr. 927/23.12.2003), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

Operațiuni impozabile

ART. 126

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);

[...]

ART. 127

(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natură celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, **agricole** și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

[...]

Livrarea de bunuri

ART. 128

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

[...]

(5) Orice distribuire de bunuri din activele unei persoane impozabile către asociații sau acționarii săi, inclusiv o distribuire de bunuri legată de lichidarea sau de dizolvarea fără lichidare a persoanei impozabile, cu excepția transferului prevăzut la alin. (7), constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial.

[...]

ART. 130

În cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră ca a efectuat o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii cu plată.

[...]

ART. 134 Faptul generator și exigibilitatea - definiții

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

[...]

ART. 137

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

[...]

e) în cazul schimbului prevăzut la art. 130 și, în general, atunci când plata se face parțial ori integral în natură sau atunci când valoarea plății pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii nu a fost stabilită de părți sau nu poate fi ușor stabilită, baza de impozitare se consideră ca fiind valoarea normală pentru respectiva livrare/prestare. Este considerată ca valoare normală a unui bun/serviciu tot ceea ce un cumparator, care se află în stadiul de comercializare unde este efectuată operațiunea, trebuie să plătească unui furnizor/prestator independent în interiorul țării, în momentul în care se realizează operațiunea, în condiții de concurență, pentru a obține același bun/serviciu.

[...]

*H.G.nr.44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal(publicată în M.O.nr 112 din 6 februarie 2004), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

Norme metodologice:

[...]

8. (1) Operațiunile prevăzute la art. 130 din Codul fiscal, includ orice livrări de bunuri/prestări de servicii a căror plată se realizează printr-o altă livrare/prestare, precum:

[...]

b) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendeii, care constituie o prestare de servicii.

(2) Fiecare operațiune din cadrul schimbului este tratată separat aplicându-se prevederile prezentului titlu în funcție de calitatea persoanei care realizează operațiunea, cotele și regulile aplicabile fiecărei operațiuni în parte.

[...]

Referitor la invocarea de către contestatoare a art. 130 din Codul fiscal, potrivit căruia acest articol reglementează "livrări reciproce de bunuri", nu poate fi reținut de

organul de revizuire ca argument favorabil petentei, intrucat prin normele de aplicare ale Codului fiscal, reglementate prin HG nr. 44/2004, pct. 8, mai sus citat, sunt definite in mod expres operatiunea de arendare ca o operatiune de punere la dispozitie a terenului agricol de catre proprietar, care reprezinta o prestare de serviciu, pentru care arendarul, printr-o operatiune de plata, achita aceasta arenda, printr-o operatiune de livrare de bunuri, prin acordarea de produse agricole in natura, operatiune care constituie o livrare de bunuri.

Astfel, din actele normative citate anterior se reține că acordarea produselor agricole arendatorilor în schimbul dreptului de folosință asupra terenului agricol intră în sfera de aplicare a T.V.A. întrucât are loc transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor din proprietatea societății în schimbul dreptului de folosință asupra pământului arendatorilor.

În sensul celor reținute mai sus încadrând operațiunea în cauză drept impozabilă este și punctul de vedere al M.F.P. –Directia Generală Legislație Impozite Indirecte, referitor la o speță similară, punct de vedere exprimat prin Adresa nr. ..../.....2006, înregistrată la D.G.F.P.Teleorman sub nr. ..../.....2006, în care se precizează:

“Prin arendare potrivit prevederilor din Legea nr. 65/1998 pentru modificarea și completarea Legii arendării nr. 16/1994, se înțelege contractul încheiat între proprietar uzufructuar sau alt deținător legal de bunuri agricole denumit arendator și arendaș cu privire la exploatarea bunurilor agricole, pe o durată determinată și la un preț stabilit de părți.

Plata în natură a arendeii constituie o operațiune care implică o prestare de serviciu în schimbul unei livrări de bunuri, respectiv serviciul de arendare și plata sa în natura, care constituie o livrare de bunuri.”

Organele de soluționare rețin ca Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare nu reglementează **plată în natură a arendeii** ca operațiune scutită de TVA.

Cu privire la această încadrare se reține ca **plata în natură a arendeii (speta de fată)** reprezintă plata serviciului de arendare care constituie o livrare de bunuri, respectiv prin produse agricole, pentru care societatea are obligația colectării taxei pe valoarea adăugată aferentă (astfel neputând fi aplicabile speței prevederile art. 141 alin.(2) lit. e din Codul fiscal, invocate de autoarea cererii).

În consecința, arendarea și plata în natură a arendeii sunt două **operațiuni distincte**, prima scutită de taxa pe valoarea adăugată, iar cea de a doua fiind o operațiune care se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată.

Organul de revizuire nu poate reține în soluționarea favorabilă a cauzei punctul de vedere al petiționarei, care nu consideră plata în natură a produselor (livrarea) către arendatori drept operațiune impozabilă, deoarece în conformitate cu prevederile legale în materie fiscală la data producerii fenomenului economic dedus judecării, operațiunea de livrare de produse, atrage după sine operațiunea de facturare, livrarea în cauză, în sensul prevederilor Codului fiscal, nefiind scutită de la plata taxei pe valoarea adăugată.

În susținerea acestui punct de vedere, trebuie să se rețină și faptul că persoana juridică plătitoare de taxă pe valoarea adăugată, pentru desfășurarea activității de producție agricolă a efectuat diverse aprovizionări, pentru care pe bază de documente legale și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, iar producția realizată a fost valorificată atât prin vânzarea la terți, operațiune pentru care a colectat taxa pe valoarea adăugată, cât și prin acordarea în natură a arendeii.

În ceea ce privește trimiterea contestatoarei la soluțiile adoptate în spețe similare, respectiv Sentințele civile nr. ..../.....2005 dosar ..../CA/2004, nr. ..../.....2006 dosar ..../...../CAF/2006 și nr. ..../.....2008 dosar ..../...../2008, este de reținut că aceste soluții sunt aplicabile numai spețelor în cauză, judecate în anii 2004, 2006 și 2008, nefiind aplicabile speței dedusa judecării în acest dosar.

Referitor la aceeași afirmatie, în fundamentarea soluției care urmează să fie adoptată în cauză au fost avute în vedere și mențiunile înscrise de organele de inspecție fiscală în referatul motivat nr. ..../.....2012, potrivit cărora: *acestea (soluțiile adoptate de instanța anterior), nu pot fi o probă deoarece le considerăm eroare judiciară, o abordare superficială, neînțelegere și confuzie a statutului de arendaș cu cel de arendaș, interpretarea eronată a prevederilor art. 141 alin.(2) lit. e). din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare.*

În ceea ce privește referirile pe care le face petenta la prevederile art. 1836 și 1838 din Legea nr. 287/2009 Codul Civil, articole care fac parte din secțiunea 3 a capitolului V privind contractul de locuire, este necesar să se țină seama de faptul că acest contract de arendaș este definit la art. 1778 alin.(1) unde se arată: *"Locațiunea bunurilor imobile și aceea a bunurilor mobile se numește închiriere, iar locațiunea bunurilor agricole poartă denumirea de arendaș".* Prin urmare, în calitatea sa de arendaș, a plătit, a livrat produse agricole proprietarilor de teren (arendașilor), acestea reprezentând contravaloarea prestării serviciului (arendaș=chirie).

Având în vedere argumentele prezentate, **urmează să fie respinsă ca neîntemeiată contestația, pentru suma de .... lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată**, menținându-se constatările organelor de inspecție fiscală.

2. Referitor la suma în quantum total de .... lei, însemnând accesorii aferente debitului suplimentar reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman, este de a stabili dacă petiționara datorează accesoriile în cauză, în condițiile în care nu a achitat la termen debitul reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

În fapt, organele de revizuire rețin că stabilirea acestora în sarcina petentei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Întrucât în sarcina petiționarei a fost reținut că fiind datorat debitul de natura taxei pe valoarea adăugată în quantum total de .... lei, aceasta datorează și accesoriile calculate de inspectorii fiscali pentru perioada .....2008 – .....2012 (dobânzi/majorări de întârziere – .... lei), respectiv pentru perioada .....2011 – .....2012 (penalități de întârziere – .... lei), la nivelul sumei totale de .... lei.

Principiului de drept **accesorim sequitur principale** își găsește de asemenea aplicabilitatea în speța de față.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în care se stipulează:

*OG nr. 92/2003 privind codul de procedura fiscală, republicată (M.O. nr.513/2007), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

ART. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

[...]

Incepand cu data de 01.07.2010, potrivit OUG nr. 39/2010, pentru modificarea OG nr. 92/2003, sunt aplicabile prevederile art. 119 si art. 120, respectiv art. 120¹, potrivit carora:

[...]

Art. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

[...]

Art. 120 Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

<<Incepand cu 01.10.2010, potrivit OUG nr. 88/2010, nivelul dobanzii de intarziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere (acest nivel putând fi modificat prin legile bugetare anuale.>>

[...]

Art. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."

[...]

Avand in vedere considerentele de fapt si de drept prezentate, urmeaza sa fie respins si acest capat de cerere din contestatie ca neintemeiat pentru suma in quantum total de ..... lei.

* *

Referitor la solicitarea petentei, potrivit careia(citam): *in cazul neadmiterii anularii Deciziei de imputare, sa se amane executarea acesteia pana la solutionarea cauzei de catre instantele judecatoresti*, este de retinut faptul ca DGFP Teleorman-Biroul Solutionare

Contestatiile nu detin competenta materiala pentru a solutiona aceasta solicitare formulata de petenta.

*
*   *
*

Având în vedere considerentele *de fapt și de drept* arătate, în temeiul H.G. nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, a H.G. nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, a OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, **directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman**

D E C I D E :

Art.1. Se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **SC ..... SRL**, cu sediul social în comuna ....., județul Teleorman, pentru suma în cuantum total de ..... lei, suma constituită din:

- ..... lei – TVA stabilită suplimentar de plată;
- ..... lei – majorări de întârziere aferente TVA;
- ..... lei – penalități de întârziere aferente TVA.

Art. 2. Decizia poate fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă în termen de 6 luni de la data comunicării.

Art. 3. Prezenta a fost redactată în 5 exemplare, egal valabile, comunicate celor interesați.

Art. 4. Biroul de soluționare a contestațiilor va duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

.....,

Director Executiv